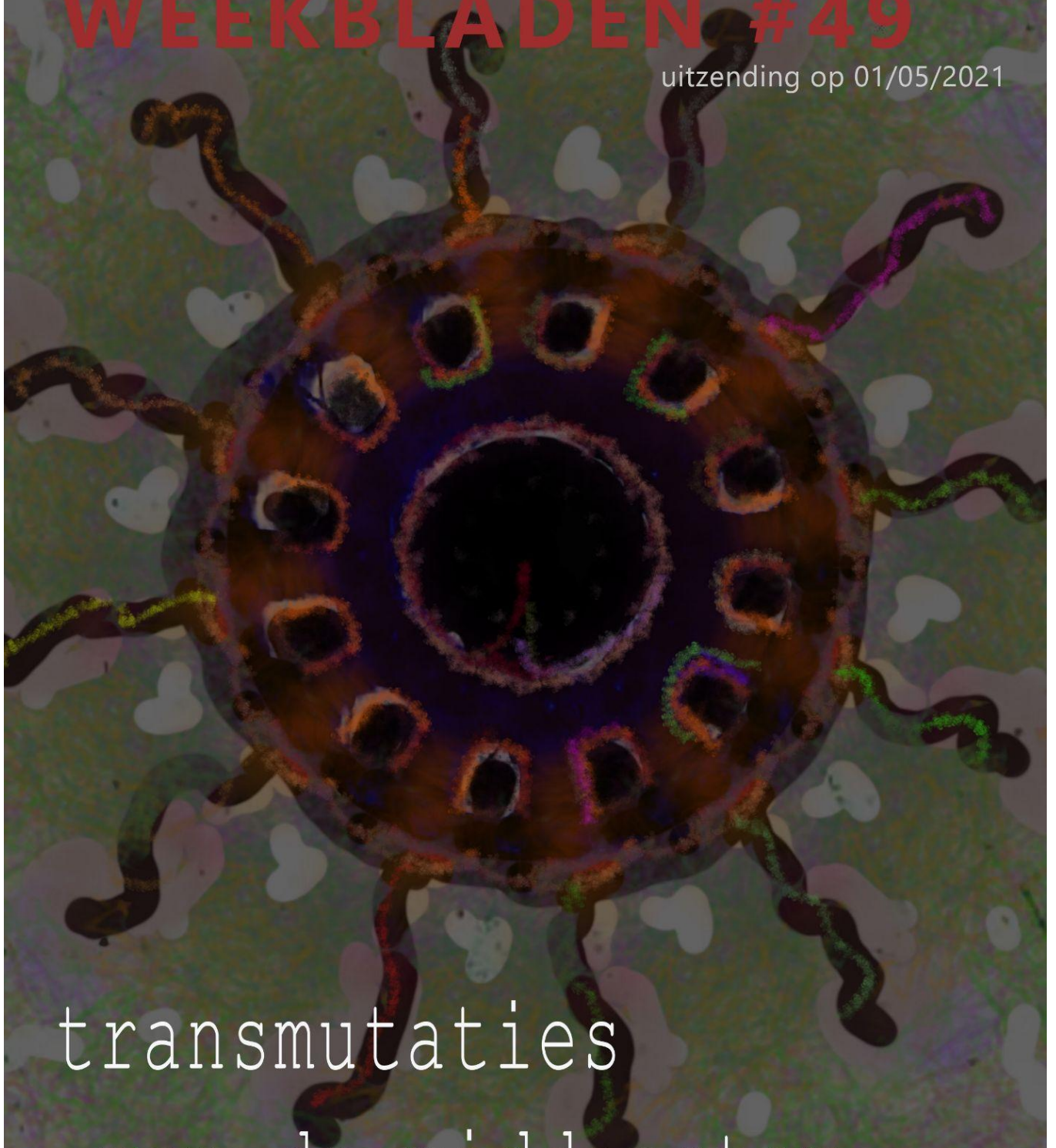

RADIO KLEBNIKOV

WEEKBLADEN #49

uitzending op 01/05/2021

transmutaties
van de middenstem

Het Programma van de Vrije Lyriek

beeld cover:
NKdeE, dienst Illustratie en Visualisering ([CC0 1.0](#))

RADIO **KLEBNIKOV** WEEKBLADEN # 49

uitzending op 01/05/2021

*tekstverzameling vrijelijk te week gelegd , waaruit desgewenst de beschikbare stemmen op de
vermelde datum putten kunnen om zich ter aether te verheffen*

CC BY-NC-SA- Neue Kathedrale des erotischen Elends 2020

stuur uw bijdragen aan de WEEKBLADEN naar
weekbladen@radioklebnikov.be

INHOUD

Lees Mij	4
Hatti	5
...in großen Schwärmen	5
...in grote zwermen	6
..der gute Mond scheint durch die Bäume...	7
..de goede maan schijnt door de bomen...	7
....der scharfe Wind verwirrt die Blüten...	8
....scherpe wind verwart de bloesems....	8
....in zarten Wurzeln sammelt sich ..bereits der junge Saft...	9
...in zachte wortels verzamelt het zich ..al het jonge sap...	9
.... Lebewesen wandeln...	10
.... levende wezens waren	10
.....hört ihr dieses leise Flüstern	11
.....hoor je dat zachte gefluister	12
...einer warmen Decke gleich....	13
...als een warme deken....	13
schon lange wollt ich ihn besuchen..	14
al heel lang wou ik hem bezoeken...	15
Gust Gils	16
mensgewijs langs menspaarse wegen	16
Stasion oneinde	18
De waarheid over het paard	18
Paul van Ostaijen	19
De fijne roman, een crescendo of een decrescendo	19
William Blake	21
Visions of the Daughters of Albion (1)	21
The Argument	21
Visions	21
William Shakespeare	23
Sonnet 47	23
Sonnet 48	23
EPILOOG	24

Lees Mij

stuur uw bijdragen voor de 'RADIO **KLEBNIKOV** WEEKBLADEN' per mail naar weekbladen@radioklebnikov.be

- **RADIO KLEBNIKOV** selecteert zelf teksten uit wat er online verschijnt maar **iedereen** kan teksten opsturen voor opname in de **WEEKBLADEN**
- na de uitzending worden deze **WEEKBLADEN** als pdf-bestand gepubliceerd en verspreid via onze kanalen.
- we aanvaarden **ENKEL TEKST** als bijdrage, géén afbeeldingen of andersoortige bestanden!
- bijdragen kunnen **eigen teksten** zijn of **teksten van anderen** waarvan je graag een voordracht zou horen
- als je wil dat er **info over jezelf** als auteur in de pdf nadien staat, vermeld je dat in de mail
- **RADIO KLEBNIKOV** behoudt zich het recht voor om de aangeboden teksten zonder enige verantwoording te weigeren, er wordt niet gecommuniceerd over al dan niet opname in de **WEEKBLADEN**
- opname in de 'RADIO **KLEBNIKOV** WEEKBLADEN' is voor een tekst geen garantie om voorgelezen te worden!
- alle teksten zijn en blijven eigendom van de vermelde auteurs en ze resorteren hier én in de pdf na de uitzending onder [Creative Commons CC BY-NC-SA licentie](#)

•

Hatti

**...in großen Schwärmen
schwirren sie**
verheerend übers Land
verdunkelnd so die Sonne...
als Plage arg.. im Buche Mose
schon benannt
alles was da blüht und grünt
fällt ihrer Gier zum Fraß
..der Ernte Frucht..und alles Gras
Elend folgt und Hungersnot

...
an der Börsen dieser Welt
in der Wallstreet ..in den Banken
sitzen sie mit weißem Kragen
spekulieren ..investieren
ohne Schranken
vorzüglich mit fremden Geld
ohne Gnade ist ihr Streben
nach persönlichem Gewinn
erzeugen somit großes Leid..
nehmen's ohne Reue hin

...
in den Weiten ...in den Steppen
auf den Feldern ..in den Städten
sie gierig ihre Fänge recken
Satans Lieblinge...sind sie
.... Heuschrecken...

...in grote zwermen

zoemen ze

verwoestend over het land

de zon verduisterend...

als een vreselijke plaag... in het boek van Mozes

reeds genoemd

alles wat bloeit en groeit

valt aan hun hebzucht ten prooi

...de oogstvruchten ...en al het gras

ellende volgt en hongersnood

...

op de beurzen van deze wereld

...op Wall Street... ...in de banken...

zitten ze met witte kragen

speculeren... investeren...

...tomeloos...

excellent met andermans geld

genadeloos is hun jagen

op persoonlijk gewin

..waardoor groot leed ontstaat..

accepteren dat zonder wroeging

...

op de open vlaktes... op de steppen...

in de velden, in de steden

ze slaan hun hoektanden gulzig uit

Satan's lievelingen... zijn het

...sprinkhanen...

..der gute Mond scheint durch die Bäume...

wirft wilde Schatten in die Kammer...

und durch den Alb tönt ein Gejammer

des kleinen Buben...der schreckhaft Ungeheuer sieht...

da tritt die Mutter in die Stuben..und zündet an das warme Licht....

der Schatten ist so fort gewischt...der Schrecken ist verloren...

befreit ist nun das kleine Kind...erkennt...

es ist ja nur der Mond...die Bäume und der Wind..

und ist wie neu geboren...

..de goede maan schijnt door de bomen...

werpt wilde schaduwen in de kamer...

en door de nachtmerrie klinkt een gejammer...

van de kleine jongen... die monsters ziet in angst...

dan komt de moeder de kamer binnen..en steekt het warme licht aan....

de schaduw is weggevaagd... de terreur is verdwenen...

het kleine kind is bevrijd... beseft...

het is de maan maar...de bomen en de wind..

en het is als herboren...

.....der scharfe Wind verwirrt die Blüten...
nach einem wunderschönen Tag....
so dachten sie... es bliebe ewiglich..
der Weg zeigt Höhen
sowie Tiefen...
nur wer die kennt
und weiß zu nehmen..
erschrickt nicht..
wenn es schwierig wird...

.....scherpe wind verwart de bloesems....
na een mooie dag....
zo dachten ze... het zou eeuwig duren...
het pad toont hoogtes
en ook dieptepunten...
alleen zij die het kennen
en weet hoe het te nemen...
schrikt niet..
als het moeilijk wordt...

...in zarten Wurzeln sammelt sich ..bereits der junge Saft...
natürlich steigt die volle Kraft ..empor und schafft ..
jedes Jahr auf neu ein Wunder....in den Zweigen...noch wie die Zunder ..
neu die Knospe frisch entsteht....und wenn der linde Zephir weht .
..öffnen sich der Blüten Dolden ihre zarten Blätter
trotzen auch dem scharfen Wetter....erfreut so unsern Sinn..
oh komm oh Frühling und beginn....

...in zachte wortels verzamelt het zich ..al het jonge sap...
de volle kracht stijgt natuurlijk ..omhoog en maakt...
elk jaar een nieuw wonder....in de takken...nog zoals een tondel...
een frisse nieuwe knop ontpopt....en als de Zephyr door de linde waait
..openen de bloemschermen hun tere blaadjes....
trotseren zelfs het woeste weer.... verheugen zo ons gemoed...
oh kom oh lente en begin....

.... Lebewesen wandeln...
unentwegt sich in der Form...
sprengen dann auf ihrer Reise
hin und wieder so die Norm...
dieses stört die Normalisten
werden dadurch ganz nervös....
betrachten diese Kandidaten
von der Seite...ziemlich böse..
doch der sich wandelt..lacht darüber gern und frei..... und generös.....
auch der Inhalt ändert sich
...ständig wohl zu jeder Zeit.....
und mit Argusaugen schauen die Etablierten strafend doch...
doch voller Neid.....kratzen sich an ihren Krusten...
in die sie sich wohl zwängen mussten....Ihre
Regeln bieten große Sicherheit...
verursachen dennoch ziemlich Leid und der Freiheit sind sie Feind...
so macht die Normen variabler...
seid zu den Freien mal spendabler
das ist der Königsweg der Kunst...

.... levende wezens waren
onvermoeibaar door de vorm
springen op hun reis dan
heen en weer langsheen de norm
dit stoort de normalisten
dat maakt hen zeer nerveus
ze bekijken deze kandidaten
van opzij... behoorlijk kwaad
maar het warende...lacht daar graag om en vrij.... en genereus
ook de inhoud verandert
...voortdurend wel op elk moment....
en met argusogen kijkt de gevestigde orde toe...
maar vol afgunst... krabben ze aan hun korsten...
waarin ze zich wel dwingen moesten....
regels geven grote zekerheid...
...maar veroorzaken veel leed en zijn van vrijheid de vijand...
dus maak de normen ruimer...
wees voor het vrije guller...
dat is van kunst de koningsweg

.....hört ihr dieses leise Flüstern
wie es springt von Ohr zu Ohr
... wie es hinter vorgehaltener Hand läuft ganz schnell durch's ganze
Land...
jeder möchte es verbreiten...
bald ist es in aller Munde.....
alle geben gern die Kunde...
es besetzt so jedes Hirn...
...es ist nicht falsch und auch nicht wahr...
wo es raucht..das ist uns klar ..da ist auch Feuer ..
Klatsch und Tratsch ist uns sehr teuer....
hat er oder hat er nicht...
war sie's oder war sie's nicht...
erregend prickelt uns der Rücken....
und mit wohligen Entzücken
lauschen und verbreiten wir's
es kitzeln uns die langen Näschen
die in fremden Leben wühlen
damit wir uns was besser fühlen
mittels wehender Gerüche
aus unserer Gerüchteküche....

.....hoor je dat zachte gefluister
hoe het springt van oor tot oor...
... als het achter voorgehouden handen loopt...
iedereen wil het verspreiden...
dra ligt het op ieders lippen
allen doen er gaarne kond van...
het houdt elk brein bezig...
...het is niet on- en ook niet waar...
waar het rookt...dat weten wij...daar is ook vuur...
het geroddel is ons zeer dierbaar...
deed hij dit of deed hij 't niet...
was zij dat of was ze 't niet...
onze ruggen tintelen van opwinding...
en met een aangename verrukking
horen en verspreiden we het
onze lange neusjes kietelen
als ze in vreemde levens woelen
daar voelen wij ons beter van
van de geurige geruchten
van onze geruchtenmolen....

**....einer warmen Decke gleich....
ist des Märzen Sonnenschein...**

er weckt so die Natur

aus ihrem Winterschlaf....

doch ist diese Decke

viel zu kurz für Bein und Arm

so hält sie ja von Beiden

nur eines wirklich warm....

doch diese Not könnt lindern

folgender Entschluss..

wir lernen zu entdecken

wie man sich nach der Decke am besten strecken muss...

....als een warme deken....

is de zonneshijn van maart...

zo ontwaakt de natuur

uit haar winterslaap....

maar het deken is

voor been en armen veel te kort

dus het houdt van beide

maar één van hen echt warm....

maar aan die nood kan voldoen

het volgende besluit...

we leren we te ontdekken

hoe naargelang het deken

ons best te rekken en te strekken

schon lange wollt ich ihn besuchen..
doch scheute ich den schweren Gang...
es war mir wohl ein wenig bang...
..abgemagert bleich und hager
liegt der Kranke auf dem Lager....
vergeistigt schon sein Angesicht....
flackernd schon sein Lebenslicht...
dennoch freundlich seine Worte
die mich innerlich berühren....
ich merke... diese sind gespeist
aus der Erfahrung tiefen Sein...
es öffnen sich schon Jenseits Türen zum Abschied scheint er mir bereit...
ich stammele nur dürre Worte...
er lächelt nurvergnügt und heiter....
so wie schon.. auf der Himmelsleiter...
da spür ich eine starke Kraft... die meinen Geist..
mein Leib erfasst die Situation ist paradox...hier steht der..
der stottert wie ein Ochs... der.. der Zuversicht verbreiten wollte
...wird jetzt Empfänger guter Gaben....
ich verlasse ihn und bin gestärkt....
welch Engel
war denn hier am Werk...

al heel lang wou ik hem bezoeken...
maar ik vermeed de moeilijke weg...
het was mij wel een beetje eng...
...uitgemergeld, bleek en mager...
..ligt de zieke op zijn bed...
...vergeestelijkt is al zijn aangezicht...
..flakkerend al zijn levenslicht...
maar vriendelijk zijn woorden
die mij innerlijk ontroeren...
ik merk het... deze zijn gevoed
met van 't diepe zijn de ervaring...
de deuren van 't hiernamaals gaan al open
hij lijkt voor 't afscheid al bereid
Ik stamel maar wat dorre woorden...
hij lacht alleen geamuseerd en vrolijk...
als stond hij al... op de ladder naar de hemel...
daar voel ik een sterke kracht... mijn geest ...
mijn lichaam begrijpt de situatie is paradoxaal... hier staat nu hij ...
die stottert als een os... hij... die vertrouwen wou verspreiden
...hij wordt van goede giften ontvanger
.... ik verlaat hem en ben gesterkt
welke engel
was hier aan het werk ...

(<inzending ontvangen op 28/04/2021 - vertaling: NKdeE Vertaaldienst -Zaahne)

Gust Gils

mensgewijs langs menspaarse wegen

1

over geheime dieren ingewijd
werd hij ten strijde gedoemd.
laat mij u een donkere historie vertellen:
hoofden heeft hij in zijn hand
tot molm geknepen, messen gezwaaid,
slierten zwetende haren uit zijn gezicht geveegd
en bloedklonters; ribbenkasten kundig
ingestampt.

maar plots - laat mij een donkere
historie vertellen. zo donker dat
van afschuw zij in timmerhout verandert:
plots vanuit een onvermoede greppel duikt
een tegenstrever voor hem op
- ach ook een moederskind mevrouw -
en snijdt hem de ogen uit:

zijn kijken komt het kristalheldere staal
niet meer te boven.

2

ook vrat in hem zijn tunnels
een kogel, een zó eenzaam voorwerp
men mag er niet op doordenken.

nu, doorheen de in zijn lijf ontstane openingen
vielen elektriese lichtstralen:
dat wekte vertrouwen.
en toen later - hoe ongelofelijk laag -
de vlam ging in zijn valse hersens bruisen
werd hij mensachtig zelfs, iets als een kauwende schaduw,

mensgewijs langs de menspaarse wegen.

ergens staat nog vast een huis
met een bebloed dagblad
voor het raam, waaruit zijn in stukken gesneden zijn blijkt;

zijn erg verdunde eigenschap
klopt wel verder in de ader het moordzuchtig relaas
van een doodsbericht.

(>https://www.dbnl.org/tekst/_gar001195901_01/_gar001195901_01_0021.php)

Stasion oneinde

ik ben ergens teruggeschoven
waar je weet dat het niet eindigt.

nu kunnen machtige schaduwen ontstaan
ik zie ze elkaar nahollen aan de verre rand van het gras
zich neerzetten. dit is iets
dat men tot in zijn tanden moet weten

ik spreek nog voorbij de laatste stem
daar dus is nog niet de laatste echo.
zo lang luister ik
langs sommige holle maar rietzwarte wegen:

laat dat je ondankbaarste
gedachte zijn

(https://www.dbnl.org/tekst/die004196301_01/die004196301_01_0125.php?q=Stasion%20oneinde#hl1)

De waarheid over het paard

(vrij naar Homeros)

het befaamde paard van troje
was oorspronkelijk als koe bedoeld
tot die uier buiten verwachting moeilijk
in hout te realizeren bleek.

dus werd dat detail maar weggelaten
en het ding maar paard genoemd
omdat het daar eerlijk gesproken
in elk geval nog het meest op leek.

vandaar dus het paard van troje. alsook
de uitdrukking: een waarheid als een paard.

(https://www.dbnl.org/tekst/brem012dich01_01/brem012dich01_01_0020.php)

Paul van Ostaijen

De fijne roman, een crescendo of een decrescendo

*Mais le plus joli rêve
c'est le rêve d'amour
que l'on fait sur la grève
etc...*

Is deze geschiedenis een crescendo? zij kon net zo goed een decrescendo zijn.

Zo is het: in werkelijkheid is het een crescendo. In de muziek worden zulke dingen decrescendo geïnterpreteerd.

Wat nog eens bewijst kunst en historische (schijnbare) realiteit zijn twee gans verscheiden dingen.

Alzo.

Zij (zij + hij) ontmoeten zich 's avonds.

's Avonds is het zó stil, zó zeer stil. Nog sterker (toujours plus fôhr, als de ganzetemmer Babyllas): Het is zó zeer bladstil. Zó heel zeer bladstil. En daarom is de avond de tijd van de geliefden. Kunnen zij elkaar zoenen. O zó zeer zoete zoenen. Hun kussen-bloemen wegen niet op de avondstille die breken zou onder elk gewicht. En hij loopt de kans bestolen, zij verkracht, beiden vermoord te worden. Want de avond is stil en fantasties. Stonde voor geliefden door God de Vader gemaakt. En ten slotte wordt men toch niet bestolen, vermoord of verkracht. (Dit laatste misschien een tegenvallertje). Men neemt van alles het goede. Namelijk de zo penetrante sensatie dat men zou kunnen worden bestolen, verkracht of vermoord.

Hun uitverkoren rendez-vous is het park.

Een park dat wegzinkt in de avond. Waar het naar jasmijnen ruikt. O witte jasmijnen maagdelijke bloemen, zegt de vrouw, gij zijt mij zeer verwant. - Een vrouw is steeds een kind. -

Nadat de vrouw deze verwantschap heeft gekonstateerd, gaan zij de zwijgzame laan langs. Zij langs de zeer zwijgzame laan. De bomen zijn hun zeer stille medeplichtigen. Ook de schabletter.

En zij gaan in een heel fijn diskreet restaurant.

De maître d'hôtel kent de fijnheid van zijn cliënteel. Er werd gereserveerd voor ze (zij + hij) een heel schoon kabinet. Geel en violet. Er waren zeer schone groene rozen.

Men weet niet van waar speelt een klein strijkje. Men weet niet van waar en men weet niet hoe. Enkel weet men dat het Tziganen zijn. Met rode vesten. Men weet zelfs dat die Tziganen feitelijk geen Tziganen zijn. Berlijner noorden of Ménilmontant. Doch het voornaamste: de muziek speelt men weet niet van waar.

De muziek speelt Zigeunerwijzen; vol bloed en wilde dans. La musique adoucit.

Maar als zij deze muziek hoort is zij zoals de muziek: vol bloed (figuurlijk) en wilde dans. Zij betreurt geen boheems of hongaars te kennen. Die woorden klinken zo bloedig en wild. Zo zeer bloedig enz. Nu kan zij slechts een wilde zoen op de lippen van de geliefde drukken (met platte pers, geen rotatief) en in zijn pruisiese officiersknevel bijten. Men heeft niet wat men wil.

Wellust en bloeddorstigheid zijn sedert lang als saamhorend herkend. Als zij de rode bourgogne heeft gedronken, wordt zij nog bloeddorstiger; als zij de wilde eend gegeten nog wellustiger. Samen nog wellustiger.

Maar de muziek speelt gedempt haar rode wildheid. En de vrouw legt haar wildheid samen met haar lijf in de schoot van de geliefde.

Daarbij valt de band van haar avondkleed haar van de schouder. Haar borsten hijgen zó wild en zó rood, haar lijf geurt zó zeer wild en zó zeer rood als de muziek van de Zigeuner. Noorden of Ménilmontant. Zijn soiréehemd wordt gans slap uit oppositie.

Dan komen vruchten. Perziken die haar wangen zijn. En champagne. Zij drinken uit hetzelfde glas. Dan drinken zij champagne uit elkanders mond. Hij kent dat best. Zij verslikt zich daarbij. De violist krast een valse noot.

De grote lichten worden gedoofd. Haar schilferend avondkleed grisperle valt hem in de handen een haringsvel. Dan danst zij in rode dessous een klassiek achttieneeuws menuet. Roze danseres op blauwe tapijt. Een vermoeide herderin valt zij hem in de armen. Zijn avondhemd wordt van langs om slapper. En met heel delikate gebaren ontdoet hij haar van haar roze pantalon. Maar haar lijf is een schone rozeknop die uit veel roze bladeren ontwaakt. Een moeilijk kleurprobleem?... voor Manet.

De muziek zwijgt. Na een 'goede nacht', zó zeer zacht vioolgeprevel. Fakir hij trekt aan een touw. Tempel. Hij voert zijn Kharmapriesteres. Zij valt met een grote zucht en wijd open V armen. LARGO.

Andantino.

P.S. Met 'largo' meent de auteur het samenklinken van de elementen op dit precies moment. 'Largo' staat niet in betrekking met bepaalde objecten.

De auteur is geen realist.

(>https://www.dbnl.org/tekst/osta002verz03_01/osta002verz03_01_0004.php)

William Blake

Visions of the Daughters of Albion (1)

The Argument

I lovèd Theotormon,
And I was not ashamed;
I trembled in my virgin fears
And I hid in Leutha's vale!
I pluckèd Leutha's flower,
And I rose up from the vale;
But the terrible thunders tore
My virgin mantle in twain.

Visions

Enslav'd, the Daughters of Albion weep; a trembling lamentation
Upon their mountains; in their valleys, sighs toward America.
For the soft soul of America, Oothoon, wander'd in woe
Along the vales of Leutha, seeking flowers to comfort her;
And thus she spoke to the bright Marigold of Leutha's vale: -

Art thou a flower? art thou a nymph? I see thee now a flower,
Now a nymph! I dare not pluck thee from thy dewy bed!

The Golden nymph replied: `Pluck thou my flower, Oothoon the mild!
Another flower shall spring, because the soul of sweet delight
Can never pass away.' She ceas'd, and clos'd her golden shrine.

Then Oothoon pluck'd the flower, saying: `I pluck thee from thy bed,
Sweet flower, and put thee here to glow between my breasts;
And thus I turn my face to where my whole soul seeks.'

Over the waves she went in wing'd exulting swift delight,
And over Theotormon's reign took her impetuous course.

Bromion rent her with his thunders; on his stormy bed
Lay the faint maid, and soon her woes appall'd his thunders hoarse.

Bromion spoke: `Behold this harlot here on Bromion's bed,

And let the jealous dolphins sport around the lovely maid!
Thy soft American plains are mine, and mine thy north and south:
Stamp'd with my signet are the swarthy children of the sun;
They are obedient, they resist not, they obey the scourge;
Their daughters worship terrors and obey the violent.
Now thou may'st marry Bromion's harlot, and protect the child
Of Bromion's rage, that Oothoon shall put forth in nine moons' time.'

Then storms rent Theotormon's limbs: he roll'd his waves around,
And folded his black jealous waters round the adulterate pair.
Bound back to back in Bromion's caves, terror and meekness dwell:

At entrance Theotormon sits, wearing the threshold hard
With secret tears; beneath him sound like waves on a desert shore
The voice of slaves beneath the sun, and children bought with money,
That shiver in religious caves beneath the burning fires
Of lust, that belch incessant from the summits of the earth.

William Shakespeare

Sonnet 47

Betwixt mine eye and heart a league is took,
And each doth good turns now unto the other:
When that mine eye is famish'd for a look,
Or heart in love with sighs himself doth smother,
With my love's picture then my eye doth feast,
And to the painted banquet bids my heart;
Another time mine eye is my heart's guest,
And in his thoughts of love doth share a part:
So, either by thy picture or my love,
Thy self away, art present still with me;
For thou not farther than my thoughts canst move,
And I am still with them, and they with thee;
Or, if they sleep, thy picture in my sight
Awakes my heart, to heart's and eyes' delight.

(><http://www.shakespeares-sonnets.com/sonnet/47>)

Sonnet 48

How careful was I when I took my way,
Each trifle under truest bars to thrust,
That to my use it might unused stay
From hands of falsehood, in sure wards of trust!
But thou, to whom my jewels trifles are,
Most worthy comfort, now my greatest grief,
Thou best of dearest, and mine only care,
Art left the prey of every vulgar thief.
Thee have I not locked up in any chest,
Save where thou art not, though I feel thou art,
Within the gentle closure of my breast,
From whence at pleasure thou mayst come and part;
And even thence thou wilt be stol'n I fear,
For truth proves thievish for a prize so dear.

(><http://www.shakespeares-sonnets.com/sonnet/48>)

EPILOOG

krokus kleurt de frisse ochtendlucht
witte lelie onder doornen schuilt
kweeboomweelde bij het dorre hout
zoete vruchten in een kindermond

druivenkoeken, boter, zachte peer
warme geur van brood omarmt en streelt
het wachten aarzelt, wil nog wachten blijven
glans van oker snijdt de toekomst aan

klanken bollen rode vreugde op
springen krult de vlakke lijnen om
duif vertelt het aan de rotsspelonk
hertenogen aan de horizon

de gelaten lichten langzaam op
stemmen stijgen uit hun warme rot
één haar van jou snijdt alle tralies door:
aanhoor het zingen van de middenstem.

RADIO KLEBNIKOV 01/05/2021 @19u53

Radio Klebnikov

is het programma van de Vrije Lyriek
elke zaterdag van 18u tot 20u
op de Leuvense vrije radio **Radio Scorpio**
FM 106 of <http://radioscorpio.be/luister.html>